KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Juhannus — Midsommar

KESÄKUU
JUNI

N:o 6 - 1959

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 x 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

KESÄKUU | 64. VUOSIKERTA | N:o 6 . 1959

Heinä-elokuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen kesäkuun 7 päivää

JUHANNUS

Olet kai lukija, Sinäkin, joka olet kuuro etkä kuule niitä tuhatsointisia ihania ääniä, jotka luonnossa soivat, tajunnut sen odotuksen, joka valtaa ihmisen ja luonnon juhannuksen lähestyessä. Keskikesän juhla, lyhyen keväämme päätepiste, alkavan kesän kynnys.

Katseleppa luontoa ympärilläsi. Tähän asti pehmyt vihreys muuttuu juhannuksen jälkeen syvempään väriin ja umpussa uinuvat kukat puhkeavat toinen toisensa jälkeen kesäpäivän loistoon. Lintuemo, joka on uskollisena istunut pesässään, saa eräänä aamuna kokea suuren ihmeen. Pesä on täynnä piipittäviä untuvikkoja ja emolle alkaa kiireinen touhu niiden ravinnon hankkimisessa, kunnes ne muutaman kesäviikon mentyä lentävät pesäpuustaan.

Kesän laulu soi kaikkialla, jokainen pieni laulusuu sitä omalla äänellään raiuttaa ja sävelissä tämä lintukuoro voittaa kesätuulen. Nuori koivu on jo puhjennut kukkaan. Mäenrinteellä se heiluttelee onnellisena urpujensa kauneutta kunnes muutamana päivänä varistaa kukkapölynsä. Silloin ilmat ovat jo täysin lämmenneet ja kesätuuli kuljettaa kukkapölyä mäenrinteeltä toiselle. Kesän ihme täyttyy, uusi elämä alkaa uinua siemenessä.

Lyhyt onnen aika, kevätpäivästä juhannukseen on mennyt kuin huomaamatta ohitsemme. Taas alkavat tähän asti pidenneet päivät lyhetä, hiljaa ja huomaamatta tosin, mutta niin että me tajuamme olevamme jo kesän kauneudessa matkalla sen loppua kohti.

Joskus me pysähdymme kuin kysyäksemme, onko mahdollista, että vasta alkanut kesä on jo puoleen kulunut? Voi olla, että omalle kohdallemme emme ole vielä kesästä löytäneet mitään. Huomaamatta se on mennyt ohitsemme. Olemme vain tunteneet ikävöivämme otetta siihen, mutta kiireisinä kulkeneet ohi kauneuden, josta henkemme olisi ammentanut rikkautta.

Pysähdy katselemaan ja kuuntelemaan! Valon ja kauneuden aika on vielä ulottuvillasi. Voit suoda hengellesi onnen ja riemun hetkiä tarkkailemalla Luojan Sinulle antamaa kauneutta ympärilläsi. Sinä kuulet sen puhuvan Sinulle. Taivaan kuulto, nurmen vehreys, valon kimmel, kaikki muuttuu ääneksi sydämessäsi ja sinä tunnet tarvetta yhtyä kiittämään Jumalaa siitä mitä silmäsi ovat nähneet. Sinä olet tajunnut kauneuden äänen.

Pikakäynnillä Kuurojen Maatalouskoulussa

Eräänä aurinkoisena maaliskuun päivänä tämän kirjoittaja sai tilaisuuden tutustua Saaren kartanoon, Kuurojen Maatalouskouluun, josta on paljon puhuttu kuurojen keskuudessa.

Kerrottu ei kuitenkaan ollut antanut todellista kuvaa tästä erikoisesta koulusta, joka jo päärakennuksensa puolesta saattaa sinne tulevan ihmettelyn ja kunnioituksen valtaan. Päärakennuksen jykevän tammioven eteen pysähtyy kuin kysyäkseen, onkohan tämä koulurakennuksen ovi? Onhan se, vaikkakin erikoinen ja hieno, aatelisvaakunan koristama.

Maatalousoppilaitoksen päärakennus

Vanhojen tammiovien takana aukeaa tilava eteishalli, josta leveät tammiportaat johtavat yläkertaan. Erikoisuutena eteisaulassa lasimaalaus, jonka lävitse tulvii kevätpäivän auringonpaiste, monin erivärisin vivahtein.

Oppanamme olleen op. Väisälän johdolla tutustuimme alakerran huoneisiin. Siinä oli johtajan ja opettajien virkahuoneita, koulun kanslia ja rakennuksen toisessa päässä luokkahuoneita.

Toiseen kerrokseen johtavien tammiportaiden kattotasanteen maalaukset herättävät huomiota. Jykeviä portaita noustessa tuntuu kuin olisi tullut rikkaiden paroonien aikaan. Niinpä tämä koulun päärakennus onkin entinen aateliskartano, kuulunut de la Chapellesuvulle. Tämä tekee sen erikoisen mielenkiintoiseksi ja antaa mielikuvitukselle vauhtia. Ylähallissa istuen saattoi kuvitella, kuinka loistavia juhlia täällä oli entisaikaan pidetty tahi takkavalkean ääressä istuen odotettu rakastettua tulevaksi. Varmaan täällä aatelisnuoriso oli monen monia juhlia aikanaan järjestänyt.

Yläkerran avarasta hallista johtivat ovet eri suuntiin. Siellä oli opettajien asuinhuoneita, vierashuone ja erikoisuutena oppilaiden sairassali. Tutustuimme siihenkin. Tälläkertaa oli sairashuoneen kymmenestä potilasvuoteesta kolme käytössä. Pojilla oli kurkkukipua ja kuumetta. Oppilaita hoidetaan ja huolletaan täällä sairasosastolla kuin sairaalassa. Kunnanlääkäri käy potilaita katsomassa ja määrää hoito-ohjeet. Koulu on tälläkin kohdalla pitänyt oppilaistaan hyvää huolta.

Erään oven taakse pysähtyi oppaamme merkitsevästi sanoen, että tämän oven takana on sellainen paikka mihin eivät pojat mielellään mene. Ihmettelimme, mikä se saattaa olla, kunnes hän nauraen selitti siellä olevan hammaslääkärin vastaanottohuoneen. Poikien ei siis tarvitse kärsiä hammaskipujakaan, vaan saavat siihen heti alkuun avun.

Laajemmalta taloon tutustuessamme, saimme tilaisuuden olla myös opetustunnilla. Kemian oppitunti oli menossa. Viimeisen luokan kuurot pojat siinä olivat oppilaina. Kohteliaasti nousivat pojat pulpeteistaan seisomaan vieraiden tullessa luokkaan. Siihen asentoon he jäivät kunnes olimme istuutuneet ja opettaja kehoitti heitäkin istumaan. Ensivaikutelma tästä luokasta oli hyvin miellyttävä.

Maan kemiallinen kokoomus oli opetuksen alaisena. Siinä ei sivullinen ymmärtänyt mitään, mutta poikien vastaukset olivat varmoja ja opettaja tyytyväinen. Opetus kävi puhekielellä, viittomia avuksi käyttämättä ja olimme, me vieraat, ylpeitä kuuroista pojista, jotka näin olivat kemian salaisuuksien perillä ja jotka hyvin ymmärsivät opettajan tekemät kysymykset huulilta lukien.

Sama opettaja kertoikin myöhemmin, että tämän luokan kuurot pojat ovat erikoisen hyviä oppilaita, joista voi ollakin ylpeä ja pojat ovat muutenkin kohteliaita ja mallikelpoisia nuoria miehiä. Siinäpä oli ilonaihetta vieraalle, kuulla tällainen arvostelu pojistamme.

Jatkuu.

KUUROJEN ÄITIEN LOMAPÄIVÄT

Kuten viime lehdessämme ilmoitimme, järjestetään Kuurojen Liiton toimesta tänäkin kesänä lomapäivät äideille.

Lomapaikkana tulee olemaan H:gin kuurojen kesäkoti Sökössä. Leirille otetaan 15 äitiä. Hakemukset on lähetettävä kesäkuun 15 pv:ään mennessä, os: Suomen Kuurojen Liiton toimisto Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Loma-anomuksen mukaan toivotaan liitettävän lyhyt selostus lomalle hakijan perhesuhteista.

Loma-aika on kesäk. 26 — heinäk 5 p:vän välillä.

Lomalle tulijan ei tarvitse tuoda mukanaan muuta kuin henkilökohtaiset tarvikkeensa ja pyyheliina, sekä saunapyyhe.

Sökössä valmistuu uusi sauna niin että lomanviettäjät saavat kylpeä siellä ensimmäiset hyvät löylyt. Lomalaisille koetetaan myös järjestää retkeilyjä H:gin ympäristöön. Ohjelmaa puheiden, kotia koskevien esitelmien, leikin, voimistelun ym. muodossa tullaan järjestämään.

Lomapäiväkomitea valitsee hakijoista ne äidit, jotka tälläkertaa pääsevät lomalle. Heille lähetetään henkilökohtainen kirje, jossa annetaan tarkat matkaohjeet. Leirille hyväksytyille tulee tällainen kirje kesäkuun 20 päivään mennessä.

Kuurojen Liiton Äitien lomapäiväkomitea.

Kokemuksia kuurojen ammattiopetuksesta Tampereella vuosina 1957—59

Tampereen ev.lut. seurakunnan diakonikeskuksen aloitteesta on kokeilumielessä järjestetty erilaista ammattiopetusta kuuroille. Tätä on jatkunut jo niin pitkään, että voidaan julkaista eräitä kokemuksia ja niistä tehtyjä johtopäätöksiä.

Koska useilla kuulevilla ihmisillä on kuurojen maailmasta varsin vähän tietoja ja siitä johtuen virheellisiä ennakkoluuloja, sallittaneen aluksi kiinnittää lukijan huomio näihin seikkoihin.

Nimitystä kuuromykkä ei enää kuurojen keskuudessa käytetä, koska vain harvoin puhekyky on jäänyt saavuttamatta muusta syystä kuin opetuksen puutteellisuudesta. Kuuron lapsen puhumaan oppiminen on luonnollisin matkimiskeinoin mahdotonta. Pahin pulma on normaalisen kielitaidonkin, sanavaraston puutteellisuudesta aiheutuen, saavuttamatta jääminen. Näin tapahtuu varsinkin yksin elävän kuuron kohdalla. Useiden kuurojen yhteistyö, yhdistystoiminta, auttaa heitä suuresti. Kuurojen koulussa tosin oppivat lähes kaikki luku- ja kirjoitustaidon ja melko paljon normaalisen kansakoulun kurssiin kuuluvia yleisiä tietoja ja taitoja. Jos tämä opetus kuitenkin jää ainoaksi, tapahtuu taantumista saavutetuissa taidoissa paljon helpommin kuin kuulevilla.

Työpaikoillaan ovat kuurot yleensä menestyneet ahkerina ja kärsivällisinä kielteisistä ennakkoluuloista huolimatta. Ammattiopetuksen vaikeus on kuitenkin johtanut useimmat vaatimattomammille paikoille kuin vastaavan kyvykkyyden omaavat kuulevat, joiden kanssa he työmarkkinoilla joutuvat kilpailemaan. Jos voitaisiin kuuroille opettaa ammatin vaatimat perustiedot, olisi heidän työpaikkaan sopeutumisensa paljon helpompaa kuin nykyisin ja monet pääsisivät kehittymään ammattitaidossaan kuulevien tasalle.

Varsin yleisesti uskotaan, että kuurot tarvitsevat oman, muista erillään olevan oppilaitoksen myös ammattiopetusta varten. Työpaikkoja ei kuitenkaan voitane pelkästään kuuroja työntekijöitä varten luoda, vaan on heidän tultava toimeen kuulevien työpaikoissa. Eikö olisi luonnollista, että ammattiopetuksen alkeetkin opittaisiin kuulevien oppilaitten joukossa ja tavallisia opetustapoja käyttäen.

Tähän kysymykseen vastausta etsien aloitettiin Tampereella v. 1957 syksyllä ammatillisen piirustuksen kurssi, jonka opettajana toimi kuurojen viittomakieltä taitamaton henkilö. Kurssi jatkui koko lukuvuoden ajan ja siihen sisällytettiin ammatillisen laskennon ja mittausopin alkeita. Syksyllä 1958 jatkettiin kurssitoimintaa Tampereen kaupungin ammattioppilaitoksella iltakurssitoimintaan liittyvänä. Näillä kursseilla oli suunnilleen puolet kuulevia mukana. Ensimmäisen kurssin nimi oli »Koneenpiirustuksen lukemis- ja tuntemiskurssi» ja toisen »Koneenpiirtämiskurssi». Opetusohjelma oli laadittu normaaliseksi ja opettajana oli iltakurssitoiminnan johtaja ins U. Nyberg. Kaikilla em. kursseilla oli viittomakielitaitoinen henkilö tulkitsemassa vaikeimmin selitettäviä kohtia oppilaille.

Kesällä 1959 pidettiin yksinomaan kuuroille oppilaille metallityökurssi. Sen opettajana oli työnopettaja A. Suomela Tampereen kaupungin Poikain Ammattikoulusta. Tällä kurssilla ei ollut tulkkia, mutta siitä huolimatta työtulokset todistavat opetustarkoituksen saavuttamisesta.

On selvää, että varmojen vastausten antamiseen edellämainittuun ja muihin tähän kokeiluun liittyviin kysymyksiin ei edellä selostettu kurssitoiminta riitä, mutta varmasti voidaan todeta kokeiden olleen siksi onnistuneita, että niitä kannattaa jatkaa. Erityisen suuren hyödyn ovat kokeiluun osallistuneet opettajat myös saaneet opetustaidollisen harjoittelutilaisuu-

Opettajat ja kurssilaiset käsityönäyttelyineen. Vasemmalta oikealle: työopettaja A. Suomela, rehtori P. Rauhala, tulkitsija Aira Kankkunen, ins U. Nyberg, Pentti Thilman, Jarmo Järventaus, Kunto Irri, Timo Vähänen, Armas Vuorenmaa, Olavi Hakanen ja Jorma Kujala.

LEHTEMME ILMESTYMINEN

Heinä-elokuun numero ilmestyy heinäkuun alussa. Kirjoitukset ja kokousilmoitukset on oltava toimituksessa **viimeistään kesäkuun 7 p:nä.**

Syyskuun numeroon tulevat kirjoitukset, ilmoitukset ja uutiset on lähetettävä toimitukselle viimeistään **heinäkuun 30 päivään** mennessä. Sen jälkeen tulleita emme voi enää huomioonottaa.

Johtokuntain on siis syytä päättää kokoustensa ajasta ja paikasta jo nyt heti.

---

den muodossa. Varmana voidaan pitää myöskin työnopetuksen onnistumista ilman erityisopettajan tarvetta, joskin kuurojen oppilaitten määrä ei voi olla sama kuin kuulevien. Todennäköisesti samassa ryhmässä voi olla myös kuulevia oppilaita, joiden kasvatukseen tällainen sekaryhmä ei voi olla tekemättä myönteistä vaikutusta. Tietopuolisessa opetuksessa tarvitaan erityisopettajan apua ja todennäköisesti myös ohjattua kotityötä lisättyjen oppituntien tapaan.

Ammattiopetuksen pitäisi kuulevillekin oppilaille olla entistä enemmän näkö- ja tuntoaisteille vaikuttavaa. Nämä ovat kuuroilla yleensä normaalia paremmin kehittyneet. Siksi saattaa kuuroille tarkoitettu opetus auttaa kuuleviakin oppilaita heidän vaikeuksissaan nykyisen varsin vaativan ammatillisen perustiedon kartuttamisessa.

Toivottavasti edelläkerrottu rohkaisee muitakin ammattiopettajia ja työnjohtajia suhtautumaan myönteisemmin kuuroihin ja yrittämään ennakkoluulottomasti auttamaan heitä. He pystyvät varmasti silloin entistä paremmin auttamaan työkykyisinä yhteiskunnan jäseninä meitä kaikkia parempaa tulevaisuutta kohti ponnistellessamme. *P. Rauhala.*

*

SYKSYLLÄ 1958 aloitettu kuurojen koneenpiirtämis- ja metallityökurssin päättäjäistilaisuus pidettiin huhtikuun 10 p:nä Tampereen Kuurojen yhdistyksen huonaustossa. Tervehdyspuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja K. Mäkelä ja ins. U. Nyberg jakoi todistukset kurssilaisille, joiden puolesta esitti kiitokset Jarmo Järventaus. Tilaisuudessa puhuivat lisäksi rehtori P. Rauhala, jonka puhe on tämän selostuksen alussa ja työnopettaja A. Suomela. Päätteeksi nautittiin vielä kahvit.

K. M.

Puutarha kesäisenä asunnon jatkona

Käsitteellä puutarha ymmärretään kodin ympärillä olevaa aluetta kaikkine istutuksineen nurmikkoineen, käytävineen. Se jakautuu tavallisesti kahteen osaan: hyötytarhaan ja koristetarhaan. Tästä viimeksimainitusta on kautta aikojen käytetty nimitystä pihamaa ja viime aikoina on käytäntöön otettu myös sana asuintarha. Tämä nimitys on sikäli sattuva, että juuri asuintarhaksi tulisi asumuksen lähimmän ympäristön muodostua ja juuri asumiseen meidän tulisi sitä mahdollisimman paljon käyttää.

Alue muodostuu luonnollisesti kunkin perheen yksilöllisten tarpeiden ja maun mukaan. Pihanurmikko muodostaa asuintarhan pohjan, puut ja pensaat yhdessä rakennusten ja mahdollisten aitojen kanssa ulkoilmahuoneen seinät ja kukkaistutuksilla se luonnollisesti on koristettu.

Mutta pelkkä järjestetty tila ei vielä riitä. Ei mikään asuntokaan ole viihtyisä ilman sinne kuuluvia kalusteita ym. välineistöä. Mitä sitten tällaiseen asuintarhaan olisi järjestettävä ja hankittava, jotta se saataisiin viihtyisäksi? Että se suorastaan houkuttelisi sekä oman väen että vieraat ulos vapaaseen luontoon. Ulos sekä rentoutumaan että myös suorittamaan siellä osan tehtävistämme.

Aluksi muutama kysymys:

Onko pihallasi mahdollisuus
- talousaskareitten suoritukseen ulkosalla?
- vuodevaatteiden ja mattojen kätevään tuuletukseen?
- pyykin kuivatukseen?
- lasten leikkeihin ja askarteluun?
- lepohetkien rauhalliseen viettoon?
- kahvinjuontiin ja ruokailuun?

Perheen emäntä joutuu yleensä suorittamaan päivittäiset askareensa neljän seinän sisällä. Vain pieni osa hänen puuhistaan on sellaisia, jotka luonnostaan kuuluvat ulkona suoritettaviin.

Jos perhe kuitenkin omistaa pihamaan, on sääli, ellei talon naisväki siirrä kesäaikana mahdollisimman monia töitä ulkona suoritettavaksi.

»Emännän penkki» olisi sijoitettava lähelle keittiön ovea. Jo rakennusvaiheessa olisi huolehdittava että keittiöstä olisi mukava vaivaton yhteys ulos. Meillä Suomessa on rakennuksen kivijalka yleensä verraten korkea, joten aivan välitöntä yhteyttä on vaikea järjestää. Mutta avarat, avoimet kuistimmekin antavat emännälle työskentelytilaa, jos ne vain oikein suunnitellaan ja rakennetaan.

Pihamaalla järjestetään työpaikan läheisyyteen vesiposti, kaivo tai muun puutteessa sadeveden kokoamisallas tai tynnyri. Alue on hyvä pohjata liuska- tai muilla kivillä tai vaikkapa puupölkyillä. Se suojataan liialliselta paahteelta pensas- tai puuistutuksin. Astiainpesukin voidaan hyvällä tahdolla suorittaa ulkoilmassa, siisti pöytä ja kuivausteline vain sopivalle kohdalle.

Tämän emännän työpaikan välittömään läheisyyteen soveltuu mainiosti ruokailupaikka. Tietysti sähköhella voidaan sijoittaa suoraan uloskin, mutta ovia ja ikkunoita apuna käyttäen saadaan ruoka mukavasti keittiöstä. Ruokapöydän ja istuimien on oltava tukevat. Ruokailijan täytyy saada ulkona aterioidessaan istua yhtä mukavasti kuin tavallisessa ruokapöydässäkin.

Tuuletustelineitä ja pyykinkuivauspaikkaa tarvitsee luonnon lähellä asuva perhe aina, vaikkapa pölynimuri talossa olisikin. Tuuletusteline tehdään tukevaksi puusta tai rautaputkesta. Narut ovat kehnoja tähän tarkoitukseen. Narut, sekä hamppu- että manilanarut ja myös nykyaikaiset nailonpäällysteiset ovat erinomaisia pyykin kuivatukseen, mutta niitä varten täytyy olla kiinnitystelineet. Puiden oksia ei saisi tällaisella rasittaa.

Pieneenkin puutarhaan olisi järjestettävä tila lasten leikeille ja askartetulle. Aivan pienille varataan luonnollisesti hiekkalaatikko äidin työpaikan läheisyyteen, mahdollisimman suojaiseen paikkaan. Vähän varttuneemmat kaipaavat leikkipaikallaan keinuja, kiikkulautaa, kiipeilytelineitä ym. Ellei läheisyydessä ole järveä, on vesiallas aivan verraton ilon lähde. Iso vesipaljukin on parempi kuin ei mitään ja nykyisin voi pieniä kahluualtaita rakentaa kätevästi tervahuovasta, muovikalvosta ym. Erilaisia urheiluvälineitä ei myöskään saisi puuttua, jos aiotaan saada lapset viihtymään kotipihalla.

Huviloiden ja kesämökkien pihamailla nähdään monasti auringonvarjoin ja kaikenlaisin kallein laittein varustettuja oleskelupaikkoja. Ne ovat houkuttelevan näköisiä, mutta vaikuttavat useimmiten sangen »julkisilta». Tällainen oleskelupaikka olisi sijoitettava siten, että sieltä käsin voidaan ihailla istutuksia, näköalaa ym. kaunista, mutta siellä istujilla täytyy olla tietoisuus turvallisesta suojaisuudesta. Mihinkään umpinaiseen lehtimajaan ei yhteistä »kesähuonetta» kuitenkaan pidä sijoittaa; tarvitsemmehan me ilmaa ja aurinkoa pitkän talven jälkeen. Nykyisin ovat erilaiset säleikkömajat suuressa suosiossa ja tällä tavoin saadaankin nopeasti suojainen soppi aukeallekin pihamaalle. Köynnöksethän kasvavat näkösuojaksi jo ensimmäisenä kesänä. Ehkäpä säleikkömajaa on kuitenkin paras pitää tilapäisratkaisuna pensaiden ja puiden kasvua odotellessa.

Oleskelu- ja rentoutumispaikka on luonnollisesti varustettava mahdollisimman tarkoituksenmukaisin kalustein. Jokainen perhe hankkii ne varallisuutensa mukaan. Huokealla, kotoisin keinoin saadaan aikaan oikein hauskaa ja käyttökelpoista, jos vain on hyvää yritystä. Keinut, kevyet siirrettävät tuolit, lepotuolit ym. hankitaan vähitellen. Hyvin hoitaen ne kestävät vuosikymmeniä, jopa kokonaisen ihmisiän.

A. P.

Turun Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtaja Urho Lehtimäki upottamassa perusmuuriin metallilieriötä uuden talon rakennustyömaalla Henrikinkatu 4 b:ssä.

Eturivissä vasemmalta yhdistyksen sihteeri Sirpa Kostiainen kunnallisneuvos Arvo Toivonen varatuomari Ilmo Kalkas kansanedustaja Paavo Aitio ja Kuurojen Liiton puheenjohtaja Urho Kierimo sekä takana yhdistyksen johtokunnan ja eri kerhojen jäsenet jotka vuoronperään suorittivat peruskiven muurauksen.

Turun kuurojen talon peruskiven muuraus

1900 talkootuntia kuukaudessa

Lämmin, hiljainen kevätsade sai Henrikinkadun varrella kohoavien valkokylkisten koivujen lehdet avautumaan entistä enemmän, se sai vastasahatun laudan tuoksumaan pihkalta ja Yliopistomäen rinteellä olevan joukon tajuamaan sen uudestisyntymisen ihmeen, joka tälle vuodenajalle on niin ominaista. Koivussa pesäänsä rakentavan kottaraisen iloinen liverrys jäi alhaalla olevalta innokkaalta rakentajien joukolta kuulematta, mutta varmaan soivat kymmenissä rinnoissa samat sävelet kuin kottaraisen kevätlaulussa: ikioma pesä oli syntymässä. Turun Kuurojen Yhdistys vietti oman talonsa peruskiven muurausta yhdessä ystäviensä kanssa.

Turun Kuurojen yhdistyksen sekä rakennustoimikunnan puheenjohtaja Urho Lehtimäki totesi tapauksen historialliseksi sikäli, että tämä on ensimmäinen kerta, jolloin kuurot Turussa ryhtyvät omaa taloa rakentamaan. Mutta yhdistyksellä on perinteitä vaalittavana, se on näet alallaan maamme vanhin yhdistys, Jo kymmenien vuosien aikana on kuurojen keskuudessa ollut voimakas pyrkimys oman talon hankkimiseen ja viime vuosien vaikea tilanne pakoitti tutustumaan hankkeen toteuttamismahdollisuuksiin. Turun kaupunki antoi apua, yhdistys toimeenpani yleisen keräyksen ja niin aloitettiin maaliskuun 1. päivänä

LOMANVIETETTÄ

KALARUUDUKKO

Vieressä oikealla oleva tehtävä käsittää ruudukon ja sen ympärillä 6 kirjainryhmää. Ensin on jokaisesta kirjainryhmästä muodostettava jonkin kalan nimi, ja saadut kuusi nimeä sijoitetaan sen jälkeen ruudukon vaakariveille siten, että keskimmäiseltä pystyriviltä voidaan lukea seitsemännen kalan nimi. Kuinka se kuuluu?

Ratkaisu sivulla 113.

KUVARISTIKKO

Ratkaisijan nimi: .....

Osoite: .....

Arvostelu: .....

Ristikkomme ratkeaa tavalliseen tapaan mutta vaikeusastetta on huomattavasti lisätty. Katsotaanpas, kuka nyt pystyy sen ratkaisemaan! Tehtävä on palkintokilpailu, joten lähettäkää vastauksenne lehtemme toimitukseen 30.7. mennessä. Osoitteeksi merkitään: Kuurojen Lehti Liisankatu 27 E 10 Helsinki. Palkintoina kirjoja.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JUNI | 63 ÅRGÅNGEN | Nr 6 - 1959

MIDSOMMAR

Även Du läsare, som är döv och inte kan höra de underbara klingande röster som ljuder i rymden, har förnummit den väntan som griper mänskan och naturen då midsommaren, högsommarens fest, slutet på vår korta vår, tröskeln till den begynnande sommaren närmar sig.

Se på naturen omkring Dig. Den hittills mjuka grönskan övergår efter midsommaren i djupare färger, och de knoppande blommorna slår ut den ena efter den andra i sommarens prakt. Fågelmor, som troget har ruvat i sitt bo, får en morgon uppleva ett stort under. Boet är fyllt av pipande duniga ungar och för fåglemor börjar en bråd tid då hon måste skaffa mat åt dem tills de om några sommarveckor flyger ur boet.

Sommarens sång ljuder överallt, varje liten fågelnäbb låter den klinga på sitt sätt och i toner överröstar denna fågelkör sommarvinden. Den unga björken har slagit ut i blom. I backsluttningen gungar den lyckligt sina hängen tills den en vacker dag fäller allt sitt frömjöl. Då har vädret slutgiltigt blivit varmt och sommarvinden för frömjölet från den ena backsluttningen till den andra. Sommarens under går i uppfyllelse, ett nytt liv slumrar i fröet.

Den korta lyckliga tiden från vårdager till midsommaren har gått förbi oss liksom obemärkt. Åter börjar dagarna, som hittills blivit längre och längre, bli kortare, visserligen långsamt och obemärkt, men så att vi ser att vi befinner oss mitt i sommarens skönhet på väg mot dess slut.

I bland stannar vi för att fråga oss om det är möjligt att redan förflutit hälften av sommaren som nyss börjat? Det kan hända att vi för vår egen del ännu inte funnit någonting av sommaren. Obemärkt har den gått förbi oss. Vi här endast känt en längtan efter ett grepp om den, men brådskande skyndat förbi skönhetne som skulle ha berikat oss.

Stanna för att se och lyssna. Ljusets och skönhetens tid är ännu inom räckhåll för Dig. Du kan uppleva lyckliga stunder genom att betrakta den skönhet omkring dig. Gud har gett Dig. Du hör den tala till Dig. Himlens skimmer, ljusets glans, ängens grönska, allt blir en röst i ditt hjärta och Du känner ett behov att instämma i ett tack till Gud för det som Dina ögon fått skåda. Du har förnummit skönhetens röst.

❄

LYCKADE KURSER FÖR DÖVA I TAMMERFORS

På invitation av Tammerfors ev.luth. församlingars diskonicentral har i experimentsyfte ordnats yskesundervisning av olika slag för de döva. Detta har nu pågått så länge att man kan publicera några erfarenheter och de slutsatser man dragit av dem.

Eftersom de flesta hörande har rätt så knappa kunskaper om de dövas värld och som en följd härav felaktiga fördomar, skall vi först fästa uppmärksamheten vid dessa omständigheter.

Benämningen dövstum används inte längre bland de döva, eftersom det mycket sällan förekommer att talförmågan saknas på grund av andra orsaker än bristen på undervisning. Det är naturligtvis omöjligt för det döva barnet att lära sig tala genom härmning. Det svåraste problemet är att även en normal språkkunskap blir ouppnådd på grund av det bristfälliga ordförrådet. Så är fallet i synnerhet med döva som lever ensamma och isolerade. Samarbetet mellan de döva, föreningsverksamheten är dem till stor hjälp. I dövskolorna lär sig visserligen alla att läsa och skriva samt rätt mycket allmänna kunskaper som hör till en normal folkskolekurs. Dock, om denna undervisning blir den enda, sker en tillbakagång mycket lättare än för hörande.

På aina arbetsplatser har de döva i allmänhet haft framgång som flitiga och tålmodiga arbetare trots de negativa fördomarna. Svårigheterna med yrkesunder-

visningen har dock gjort att de flesta fått mycket anspråkslösare anställningar än hörande med samma kunskaper, med vilka de måste konkurrera på arbetsmarknaden. Om man åt de döva kunde ge de grundkunskaper som behövs i ett yrke skulle deras anpassningsmöjligheter på arbetsplatserna vara mycket bättre än nu och mången kunde i sin yrkesskicklighet nå upp till de hörandes standard.

Allmänt tror man att de döva behöver en egen särskild skola även för yrkesundervisningen. Men man torde ändå inte kunna grunda arbetsplatser enbart för de döva, utan de måste komma till rätta på samma arbetsplatser som hörande. Skulle det inte då vara naturligt att även yrkesundervisningens grunder skulle meddelas åt de döva tillsammans med hörande och med nu gällande undervisningsmetoder.

För att få ett svar på denna fråga påbörjande man i Tammerfors hösten 1957 en kurs i yrkesritning, och som lärare verkade en person som inte kunde de dövas teckenspråk. Kursen fortsatte under hela terminen och i den ingick yrkesräkning,och grunderna i geometri. Hösten 1958 fortsattes kursverksamheten i Tammerfors stads yrkesskola i samband med kvällskurserna. På denna kurs var ungefär hälften av eleverna hörande. Den första kursen behandlade maskinritning och likaså den andra Undervisningsprogrammet var alldeles normalt och lärare var rektorn för kvällskursverksamheten ing. U. Nyberg. På alla de nämnda kurserna närvar en person som kunde teckenspråket och som tolkade de svåraste uppgifterna för eleverna.

Våren 1959 hölls en metallarbetskurs för döva. Lärare var yrkeslärare A. Suomela från Tammerfors Yrkesskola för Pojkar. På denna kurs fanns ingen tolk men trots detta visade arbetsresultaten att undervisningssyftet var uppnått.

Det är klart att den ovannämda kursverksamheten inte räcker för att ge ett säkert svar på de ovannämnda frågorna, men säkert kan man konstatera att experimenten varit så hög grad lyckade att det lönar sig att fortsätta men dem. Särskilt stor nytta har även de i experimentet deltagande lärarna haft i synnerhet i form av undervisningsövningar. Likaså kan man anse att yrkesundervisningen säkert lyckas utan speciallärare om också de döva elevernas antal inte kan vara lika stort som de hörandes. Sannolikt kan i samma grupp även finnas hörande elever på vilkas uppfostran en sådan blandad grupp inte kan undgå att göra ett gott intryck.

Yrkesundervisningen borde även för de hörande vara mera konkret. Syn- och känselsinnena är ju bättre utvecklades hos de döva. Där för kan en för de döva avsedd undervisning hjälpa även hörande elever i deras svårigheter då de försöker öka sin numera mycket krävande yrkeskunskap.

Vi hoppas att det nämnda skall uppmuntra även andra yrkeslärare och arbetsledare att till en mera positiv inställning till de döva och att fördomsfritt försöka hjälpa dem. De förmår då säkert bättre än tidigare som arbetsdugliga samhällsmedlemmar hjälpa oss i vår strävan mot en bättre framtid.

P. R.

TV-PROBLEM I FAMILJEN

(SDR-Kontakt)

Härom kvällen var vi hem till en granne som skaffat sig TV i dessa dagar. Man behöver bara sticka in huvudet i en affär, där de säljer sådana, och bums har man en 17- eller 21-tummera uppsatt i bästa finrummet samt balkongräcket försett med antenn. Man hinner inte ens fråga värden om lov. Det går med amerikansk fart.

Men det var inte om detta vi skulle skriva utan om barnens roll i sammanhanget.

Grannfamiljen har två barn. En flicka och pojke i åldern 7 och 11 år — och givetvis var den nya tingesten för dem höjdpunkten i tillvaron. Aldrig tidigare har man märkt ett sådant intresse för klockkan som denna kväll. De två ungdomarna räknade minuterna till det ögonblick programmet skulle starta. Moderns böner om läxläsning tog emot med en axelryckning och jag förmodar, att det som lästes denna kväll före programstarten mycket litet fastnade i huvudet. Räkningen bland hemläxorna avverkades i rasande fart — med hjälp av fadern, som inte är så dålig i matte . . .

Det slog mig den kvällen, att televisionen för med sig problem som inte alla TV-skaffande föräldrar är på det klara med. Men jag kom också underfund med att TV-apparaten har mycket att ge i form av upplysning. Och kanske också kan medverka till att barnen hellre stannar hemma en kväll än springer gatlopp ute på stan.

Det sistnämnda är väl inte så säkert. Genast när TV-apparaten är en nymodighet har den stor dragsningskraft, men vi vet av andras erfarenheter att den avtar ganska snabbt.

En bekant från Stocholm berättade mig att de för ett år sedan köpt TV efter ständigt tjat från deras 14-åriga dotter. »Andra har ju TV, så varför skall inte vi ha det då», var ofta argumenteringen. Den sociala mindervärdighetskänslan drabbar ungdomen lika lätt som oss äldre.

Nu skaffade man TV i tron att allt skulle vara bra. Flickan skulle inte behöva springa till vänninnan varje kväll för att få se de »fina programmen». Hon skulle genom TV-köpet knytas närmare familjen. Trodde man.

När det gått någon månad struntade flickan i TV-programmen och gav sig ut på stan om kvällarna. »Man kan väl inte sitta hemma hos morsan och farsan varje kväll, de gör ju ingenting annat än tittar på TV», var hennes motivering.

Vår granne som jag nämnde om i början, skaffade faktiskt TV på anmodan av barnen och för att de ständigt sprang hos sina kamrater för att se TV-program.

Förutom detta, att det alltid är vanskligt att skaffa en sak till hemmet bara därför att barnen vill det, bör nog den TV-spekulerande familjen fundera på frågan ur olika synvinklar och göra klart för sig att TV-köpet inte löser några problem för familjen utan i stället mångfaldigar dem. Gör man det, finns chansen att man kan starta den nya given inom familjen utifrån goda förutsättningar.

Så till den postiva sidan av problemat.

Det är klart att TV-apparaten blir till nytta för allmännintelligensens höjande. Televisionen har förmågan att åskådliggöra en fråga många gånger bättre än en bok. Illustrationerna till berättelsen skapar intresse. På så sätt blir t. ex. utrikesorienteringen en god lektion i geografi och de allmänna dagsnyheter med anslag av aktuella bilder blir till en värdefull upplysning om det som händer i dag.

Ett exempel: Den kväll vi var hem till grannens, intervjuades förre fagerstachefen Åselius. Fotografens närbilder var utomordentligt fängslande och hjälpte (inom parentes sagt) upp den annars urtråkiga intervjuarens arbete. Hade ett sådant program sänts i radio, skulle få människor, knappast några yngre, ha lyssnat. Nu blev det en intressant programpunkt — den bästa den kvällen.

En fara med TV, om inte föräldrarna är på sin vakt, är den att barnen får se program som borde vara förbjudna för dem. Censuren blir aldrig lika sträng hemma som på biograferna, vilket kan föra med sig skada bland de unga. Det sänds nämligen raffel emellanåt, bloddrypande raffel. Här måste de äldre ha klart för sig vad detta betyder för barnen. Men har man det?

Och hur går det med läxläsningen i den TV-tittande familjen? Ja, för att återknyta kontakten med vår grannfamilj, så inger frågan vissa betänkligheter. Men givetvis är det en fråga om föräldraansvar. Om föräldrarna är mogna att lösa problemet, då är det ingen fara på färde. Då sköts läxläsningen i god tid före de aktuella programmen.

TV-apparaten löser med andra ord inte problemen för en barnfamilj. Den skapar en mängd nya. Löser familjen dem — ja då kan TV-rutan vara en källa till glädje för hela familjen.

L. G. L.

*

TV-nyheter på teckenspråket

Varje lördagskväll sänder TV i Chicago (kanal 5 NBC) ett nyhetsprogram som tolkas på åtbördsspråket för de döva TV-tittarna. John Tubergen, välkänd bland de döva och själv hörselskadad återger nyhetsprogrammet på teckenspråket medan Jim Hurlbut, ordinarie hallåman, tillkännager nyheterna på vanligt sätt genom tal.

Detta är troligen det första och enda TV-program för döva för närvarande, men det är att hoppas att andra stationer följer exemplet. De döva kan hjälpa till att få sådana program genom att taga kontakt med de lokala TV-stationerna, och de döva i Chicago kan möjligen få behålla programmet om de till TV-ledningen framför sin uppskattning av detsamma. Programmet, som skulle tolkas för de döva, var avsett att sändas 13 veckor och kanske längre om arrangemanget blev uppskattat.

Detta avsnitt i Chicago TV är bekostat av Zenith Radio Corporation som en service åt döva och kom till på förslag av mr Tubergen själv sedan han en gång missat en stormvarning därför att han inte kunde höra varningen i TV.

Med hjälp av en hörapparat tillverkad av Zenith Radio Corporation kan mr Tubergen höra hallåmannens tal och återge det på teckenspråket. Mr Tubergen är ordförande i Illinois School for the Deaf Alumni Association och sekreterare i The Illionis Deaf Motorists Association.

The Silent Worker nr 1 1959.

*

TELEVISIONSLICENSEN

Som känt har vårt förbund anhållit om en sänkning av priset på televisionslicensen för de döva, eftersom de inte hör den språkliga redogörelsen vid sidan av bilderna.

Då vi gjorde förfrågningar om saken, meddelade regingsrådet Häkkänen, att enligt den nugällande lagen kan man inte bevilja någon rabatt eller befrielse från radio- eller televisionsavgifterna. Men man förberedar ett nytt lagförslag enligt vilket man möjligen kunde ta i beaktande de olika invalidgruppernas behov. Således får vårt förbund anhållan tillsvidare vänta, då man inte kunnat åstadkomma någon positiv lösning.

Några döva har även direkt försökt få nedsatta licensavgifter — utan resultat. Det skulle vara bättre att vänta på förbundets åtgärder. Förbundet kommer att göra en ny anhållan vid lämplig tidpunkt, så snart det nya lagförslaget blir känt. Lagen kommer att fastställas av riksdagen och senast då är det skäl för oss att skriva till åtgärder.

R. P:nen.

NYTT FRÅN FÖRBUNDET

Centralstyrelsen behandlade vid sitt möte den 3. 5. -59 bl. a följande ärenden:

Ändringen av 6, 7 och 8 § i Tammerfors Dövas Förenings stadgar godkändes. Ändringen innebär att föreningens årsmöte skall delas upp i två möten, det ena på hösten och det andra början av året.

Diskuterades hur man skall förfara med förbundets utestående fordringar. Kassören fick i uppdrag att vidtaga åtgärder.

I protokollet antecknades några anskaffningar till förbundets expedition, bl.a. en filmlampa.

Anhållan om sänkta TV-licenser bordlades tills vi får tillfälle att göra en ny anhållan i samband med lagändringen.

Antecknades att av lantbrukssstyrelsen anhållits om 100.000 mk för anordnandet av en lantbrukskurs för döva. Beslutet är inte ännu klart. Kursen kommer att hållas i Saarentaus lantbruksskola i Mäntsälä om minst 10 deltagare anmäler sig.

Man ansåg att det inte denna sommar är aktuellt att ordna ett ungdomsläger eftersom vi senaste sommar hade det internationella ungdomslägret och nästa sommar kommer åter ett sådant att ordnas i Danmark.

Frågan om kronbröllopet blir aktuell först om 2—3 år.

Till kommitteen som skall ordna rekreationssemestern för döva mödrar valdes som sammankallare fru Katri Pitkänen, fruarna Anni Jokelainen, Aura Ahlbäck, Helvi Tolpo samt diakonissan Hilkka Eerikäinen. Kommitten får besluta om plats för lägret och därom sänds ett skriftligt meddelande till dem som anmält sig.

Antecknades att diakonissan Hilkka Eerikäinen fr.o.m. 1. 5. -59 kommer att sköta fru Anni Jokelailainens tjänst. Hennes adress är tillsvidare Kotipolku 8, Kottby. Tel. 790 803.

Komitten för Dövas Dag hade framlagt ett förslag som godkändes. Enligt detta kommer en huvudfest att anordnas i Finska Handelshögsskolans festsal den 27. 9. -59 kl. 14 och dessutom kan alla föreningar på sina orter ordna kvällsfester. Kommitten planerar

att sända en programbroschyr för detta ändamål.

Man beslöt anhålla om att få ordna följande dövas världskongress i Finland 1963.

Biblioteksunderstöd beviljades åt följande föreningar: Kotka 10.000 mk, mot redovisning. Dessutom ansåg man att det är rätt att föreningarna även använder sina egna medel till att utvidga biblioteken.

Några reseräkningar godkändes.

Åt Åbo Dövas Förenings ungas klubb beviljades 20.000 mk, ett undantagsfall som inte kan bli en regel.

Antecknades i protokollet förbundets åtgärder för att få traktorkörkort åt döva jordbrukare.

Till kommitten för de ungas kulturdagar år 1960 valdes som sammankallare Kauko Mäkelä, dessutom Jarmo Narmala, Aura Ahlbäck, Martta Kattainen och Sirkka Kaurela. Den sistnämndas val beror på om hon själv godkänner det.

Diskuterades även om möjligheterna att få till stånd de dövas hus. I initiativet är med förutom förbundet även HDF, Dövas Idrottsförbund, boktryckeriet Surdus m.fl. Till sammankallare valdes Runo Savisaari som får välja kommittens övriga medlemmar.

Vidare diskuteras möjligheterna att höja de dövas undervisning till mellanskolestadiet. Man ansåg att huvudvikten borde läggas vid de dövas yrkesundervisning. Likaså kunde man från olika skolor samla de mest begåvade eleverna i specialklasser där de kunde få mera effektiv undervisning än i skolorna där undervisningshastigheten följer de svagaste elevernas utveckling.

En ny nykterhetsbok

»JAG VAR ALKOHOLIST»

Jag vill på det varmaste rekommendera boken »Jag var alkoholist» av Erik Edin, för alla alkoholister, deras anhöriga och personer vilka verkar för deras bästa. För dem som kastat allt hopp på grund av ständigt återkommande återfall, för anhöriga, som misströstar om sina käras räddning, för dem som arbetar bland alkoholister för att se hur de själva upplever sin situation är denna bok ett bevis på att för Gud finns inga hopplösa fall. I Jesus Kristus erbjuds räddning för alla, men vi får inte nöja oss med någonting mindre än Honom. Alkoholisten själv och hans vänner får inte tröttna på att bedja, älska och hjälpa. Undret gör Gud.

Den bästa rekommendationen för boken är att den person som översatta boken till finska för några år sedan tack vare denna bok kunde frigöra sig från alkoholens och narkotikans träldom.

Köp denna bok, läs den och sprid den bland dina vänner.

Arvid von Martens

*

ERITREA-SKOLAN

I skolan i Eritrea behöver man nödvändigt en lärare till. Det finns redan en som är villig att fara, de dövas konsulent i Stockholm, som även är kompetent dövlärare. Hennes resa har dock försenats på grund av att det har varit svårt att ordna tjänstledighet för henne. Vi hoppas dock att denna sak snart skall ordnas.

Medan man väntat på den svenska lärarinnan, har man fått oväntad hjälp. Hjälpen har kommit från Amerika. I Eritreas huvudstad Asmara finns en amerikans tandläkare som tjänar vid en amerikansk truppavdelning. Hans fru har tidigare verkat som dövlärare. Denna fru, hennes namn är Brady, har erbjudit sig att undervisa de döva och samtidigt utbilda två nya infödda till dövlärare. Hon gör arbete utan lön, frivilligt. Dövklassen i Asmara har redan börjat sitt arbete och har 14 elever, fyra flickor och tio pojkar. Det är underbart att klassen genast fylldes. Skolans rykte har brett ut sig över hela landet. Det är sorgligt att alla barn inte kan tas in vid skolan. Det är ännu en lång kö som väntar.

Vi måste glädjas över att man nu börjar utbilda Eritreas egna unga till lärare. De kan i sinom tid försöka lära de döva sitt eget modermål. Det är även möjligt att staten börjar meddela de döva undervisning. Vårt lands döva har skäl att tillsammans med Sveriges döva tacka Gud för att de för sin del fått vara med om att bereda ett lyckligare liv för detta fjärran lands döva. Vi hoppas att Gud ger lärare Roos krafter och hälsa i hennes svåra banbrytararbete.

L. P.

FRÅN HEMLANDET

DEN 9 JUNI fyller *Arvid Jansson* i Jakobstad 60 år. Han har genomgått Borgå dövskolan och var fröken Emma Sundells elev. Han har i många år varit en plikttrogen arbetare vid Wärtsiläs mekaniska verkstad här.

MÖTEN

DÖVAS KVINNOFÖRENING i Jakobstad skall anordna ett enkelt samkväm på Hällebo i Jakobstad söndagen den 19 juli Trevligt program och kaffeservering. Välkomna!

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas Förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Lempäälä, Toutonen.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: fru *Ulla-Birgitta Laine,* Eskontie 7, Kerava. Manuskripten bör sändas till redaktören före månads slut.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1959: 1/1 årg. mk 500:—, till utlandet mk 600:—.

vanhojen rakennusten purkaminen ja runsas kuukausi sitten varsinaiset rakennustyöt.

Rakentaminen suoritetaan omana työnä ja mahdollisimman suuressa määrin talkoovoimin. Tähän mennessä on 75 talkoolaista tehnyt noin 1 900 talkootyötuntia. Joka ilta klo 18 aikaan kokoontuvat rakennukselle kuurot ja heidän ystävänsä. Tarkoituksena on rakentaa 3 000 kuutiometrin suuruinen talo, joka sisältää mm. juhla- ja voimistelusalin, kerhohuoneita sekä vahtimestarin asunnon. Rakennuksen kokonaiskustannusarvio on noin 25 miljoonaa markkaa.

Rakennuksen on suunnitellut rakennusmestari Kaarlo Arasola joka toimii myös vastaavana rakennusmestarina. Rakennesuunnittelijana on dipl. ins. Reino Sulima, joka on lahjoittanut ko. työn, saniteettiteknillisten töiden suunnittelijana insinööritoimisto Åke Jokela sekä sähkösuunnittelijana teknikko Lehto. Kaikkien piirustusten kopiot on lahjoittanut Oy Archimedes.

Rakennushanke on siis alkanut lupaavasti, mutta vaatii vielä paljon, jotta rakennus saataisiin vähävaraisten kuurojen edellyttämin kustannuksin.

Turun Kuurojen Yhdistys onkin tarkoitusta varten saanut lääninhallitukselta luvan yleisen keräyksen toimeenpanemiseksi. Yhdistyksen postisiirtotilin numero on Tu 96 985.

Kun puheenjohtaja Lehtimäki oli sulkenut lieriöön kaikki tällaisen tilaisuuden edellyttämät paperit, rahat, kuva-aineiston ja päivän turkulaiset sanomalehdet, seurasi juhlallinen peruskiven muuraus, jonka aloitti yhdistyksen puheenjohtaja ja jota sitten jatkoivat kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, kunnallisneuvos Arvo Toivonen, Kuurojen Liiton puheenjohtaja, rehtori Urho Kierimo, kansanedustaja Paavo Aitio, rakennustoimikunnan jäsenet, yhdistyksen varapuheenjohtaja Elias Savisaari, varatuomari Ilmo Kalkas, dipl. ins. Runo Savisaari ja rakennusmestari Arasola, yhdistyksen toimihenkilöt sekä kerhojen puheenjohtajat.

Kunnallisneuvos Arvo Toivonen sanoi olevansa vakuuttunut siitä, että se into, jolla talkootyötä jo nyt on tehty, lupaa hyvää tulevaisuudessa. Hän toivotti onnea yhdistykselle sekä rakennustyössä että oman kurkihirren alla.

Kuurojen Liiton puheenjohtaja, rehtori Kierimo totesi, toivottaessaan onnea, yhdistyksen valtavan merkityksen kuurojen kasvatustyössä.

Varatuomari Ilmo Kalkas puolestaan lausui, miten kevät lämpimine sateineen aivankuin ennakoi tätä hanketta, joka saa ruusut puhkeamaan kukkaan. Hän totesi uskon ja luottamuksen elähdyttävän ei ainoastaan rakennustoimikunnan jäseniä vaan kaikkia hankkeessa mukanaolevia.

Tilaisuuden päätteeksi oli Yli-oppilaskunnan musiikkisalissa kahvitilaisuus, jonka aikana yhdistyksen viehättävä sihteeri rouva Sirpa Kostiainen aidosti eläytyen lausui Larin Kyöstin Kuurojen laulun.

LIITTOMME UUTISIA

Keskushallituksen kokouksessa 3. 5. 59 oli esillä muun muassa seuraavia asioita:

Tampereen Kuurojenyhdistyksen sääntöjen muutos 6, 7, 8 §:n kohdalta hyväksyttiin. Kyseinen muutos koskee yhdistyksen vuosikokouksen jakamista kahdeksi eri kokoukseksi, joista toinen syksyllä ja toinen vuoden alkupuolella.

Keskusteltiin liiton saatavien perimisestä, joista toimenpiteet jätettiin rahastonhoitajan huoleksi.

Merkittiin pöytäkirjaan eräitä tarvikehankintoja liiton toimistoon, mihin kuuluu myöskin elokuvausvalaistuslaitteiden hankinta, joten olemme nyt siinä suhteessa »omavaraisia».

TV-lupamaksujen alentamiskysymys kuurojen kohdalta jätettiin lepäämään siihen saakka kunnes tulee tilaisuus uuden esityksen tekemiseen lainmuutoksen yhteydessä.

Merkittiin kuurojen maatalouskurssia varten anotuksi maatalushallitukselta 100.000 mk. Päätöksestä ei ollut vielä tietoa. Kurssit pidetään Saarentauksen maatalouskoulussa Mäntsälässä, jos vähintään 10 osanottajaa ilmoittautuu.

Kuurojen Nuorisoleirin järjestäminen ei katsottu tänä kesänä ajankohtaiseksi, koska viime kesänä oli pohjoismainen nuorisoleiri ja seuraavana kesänä samanlainen Tanskassa.

Kysymys kruunuhäistä tulee ajankohtaiseksi vasta 2—3 vuoden kuluttua.

Äitien virkistysleirikomiteaan valittiin kokoonkutsujana rva Katri Pitkänen, rvat Anni Jokelainen, Aura Ahlbäck, Heevi Tolpo ja diakonissa Hilkka Eerikäinen. Komitea saa päättää leirin paikan, mistä ilmoittautuneille ilmoitetaan kirjeellisesti.

Merkittiin, että rva Jokelaisen tilalle on astunut virkaansa diakonissa Hilkka Eerikäinen 1. 5. 59. Osoite toistaiseksi: Kotipolku 8, Käpytä. Puhelin 790 803.

Kuurojen Päivätoimikunnan ehdotus hyväksyttiin. Sen mukaan pääjuhla pidetään Helsingissä Suomalaisen Kauppakorkeakoulun juhlasalissa syyskuun 27 p:nä klo 14 ja iltajuhlia voivat kaikki yhdistykset järjestää paikkakunnillaan. Komitea suunnittelee niiden ohjelmavihkosta lähetettäväksi yhdistyksille.

Kuurojen seuraava Maailmankongressi päätettiin anoa Suomessa pidettäväksi vuonna 1963.

Kirjastoapurahoja myönnettiin: Kotkan Kuurojen Yhdistykselle 10.000 mk tilitystä vastaan. Samalla katsottiin oikeaksi, että jokainen yhdistys käyttää kirjastonsa lisäämiseen myöskin omia varojaan.

Hyväksyttiin eräitä anottuja matkakorvauksia.

Turun K.Y:n Nuorten Kerholle myönnettiin 20.000 mk:n avustus poikkeustapauksena, jota ei voida soveltaa laajemmalle.

Merkittiin pöytäkirjaan liiton toimenpide traktoriajokortin saamiseksi kuuroille maanviljelijöille (selvennykset asetukseen kiertokirjeellä katsastusmiehille).

Kuurojen kulttuuripäiväkomiteaan v:ksi 1960 valittiin kokoonkutsujana Kauko Mäkelä, lisäksi Jarmo Narmala, Aura Ahlbäck, Martta Kattainen ja Sirkka Kaurela. Viimemainitun kohdalta valinta riippuu hänen suostumuksestaan.

Keskusteltiin myös kuurojen valistustalon aikaansaamisesta Helsinkiin. Hankkeeseen osallistuisi myös Helsingin Kuurojen Yhdistys, Kuurojen Urheiluliitto, kirja-

RATKAISU
Kalaruudukko
Kalat ovat ylhäältä alaspäin lukien: TRUUTANA SALAKKA KIISKI KAMPELA, AHVEN ja LAHNA. Pystysuoraan tulee tällöin TAIMEN.

KUOPION KUUROJEN YHDISTYKSEN KESÄKOTI

kutsuu lomailijoita ja turisteja rauhalliseen paikkaan kesää viettämään. Auto numero 3 lähtee klo 10.10, 11.10, 12.10 jne, ja toinen auto numero 9 lähtee klo 10.40, 11.40, 12.40 jne. Kaupungintalon läheltä autoasemalta. Niuvan portilla jäätävä pois noin 3 km kaupungista. Soutumatka noin 10 min. Laivonsaareen. Tervetuloa Kallaveden rannalle!

»PARANNAN ÄNKYTTÄJÄN KOLMESSA VIIKOSSA»

Skotti haastaa epäilijänsä julkiseen tutkimukseen

Lontoo joulukuussa. Englantilainen psykologi William Chalmers Kerr ilmoittaa pystyvänsä parantamaan 6—8 kroonista änkyttäjää kolmessa viikossa. Kerr, joka on entinen skotlantilainen oppikoulunopettaja, on luvannut maksaa 500 puntaa, ellei hän pysty pitämään lupaustaan. Haasteensa hän on esittänyt arvostelijoille, jotka ovat suhtautuneet epäluuloisesti hänen väitteisiinsä.

Kerr kertoi aikovansa järjestää kokeensa erittäin vaativissa olosuhteissa. Jokaista änkyttäjää käsitellään sekä yksilöllisesti että ryhmän mukana. »Mikäli potilas on normaalia älykkyystasoa eikä hänessä ole ruumiillisia vajavuuksia, onnistuu käsittelyni varmasti».

Kerr on viimeisten 10 vuoden aikana kokeillut menetelmiään ja suorittanut puhehäiriötapauksista tarkkaa psykologista tutkimustyötä. *Hän kertoo kouluttaneensa viisi umpikuuroa henkilöä puhumaan sujuvasti.* Voidakseen keskustella heidän kanssaan hän opetteli kuuromykkien viittomakielen. Kahdeksan päivää kestäneiden kokeiden jälkeen, jotka toimeenpantiin kuulovikojen tutkimuslaitoksessa, tutkijat totesivat Kerrin onnistuneen opetustyössään.

Aamulehti

---

paino Surdus ym. yhteisöt, jotka tarvitsevat toimintatiloja. Kokoonkutsujaksi valittiin ins. Runo Savisaari, joka saa itse valita komitean muut jäsenet.

Keskusteltiin myös kuurojen opintojen jatkamisesta keskikouluasteelle saakka. Katsottiin, että pääpaino on pantava kuurojen ammattiopetukselle. Myöskin voitaisiin kaikista kouluista koota lahjakkaimmat oppilaat yhteen erikoiskouluun saamaan tehostetumpaa opetusta kuin nyt, jolloin heikoin aines määrää opetuksen vauhdin ja tason.

KODIN PIIRISTÄ

Miten vietämme kesälomamme

Jos aiomme mennä lomanviettoon tuttava- tai sukulaismaanviljelijäperheeseen maalle, on meidän ehdottomasti edeltäpäin tiedusteltava otetaanko meidät vastaan. Samalla kysymme myös maksusta, se on kohteliasta, vaikka eivät mitään vaatisikaan. Kun sitten olemme saaneet suosiollisen vastauksen, pakkaamme matkalaukkumme. Otamme mukaan omat lakanat, tyyny- ja pyyheliinat, uimapuvun ja saunavehkeet saippuoineen. Tärkeätä on varata tuliaislahjat ainakin talon emännälle, vaikkapa kahvia, esiliina, pumpulikangasta tai uusia muoviastioita sekä talon lapsille jotain pientä hauskaa ja mukavaa.

Kun sitten olemme »asettuneet taloksi», emme saa tuottaa ylimääräistä vaivaa emännälle. Koetamme auttaa talonväkeä kaikissa kesäkiireissään. Pienikin apu on heille tarpeen ja tällaisesta saamme vaihtelua ja virkistystä itsellemme paljon enemmän kuin työttöminä vetelehtimisestä.

Jos taas joku haluaa levätä ja rentoutua ilman mitään askartelua, löytää kyllä maksullisia täysihoitoloita ja lepokoteja ympäri Suomea.

Vietämmepä sitten lomamme missä tahansa, varatkaamme mukaamme iloinen, tyytyväinen mieli.

Hyvää ja virkistävää kesälomaa!

H. T.

PAINOVIRHE oli muuttanut viime lehdessämme kirjoituksessa: Vierastarjoilusta kesäaikana, kohtaa jossa suositellaan jäätelön tarjoamista vieraille. Pitää olla: »voisitä tarjota omena- tai appelsiinilohkoilla . . . ei siis munalohkoilla kuten painovirhe oli tarkoituksen muuttanut.

Kotimaasta

KIITÄN lämpimästi kaikkia jotka ystävällisesti muistivat minua täyttäessäni 75 vuotta.

Sofia Helminen.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistys r.y:n vuosikokous pidettiin viime helmikuun 15 p:nä. Kokouksessa oli läsnä 65 yhdistyksen jäsentä ja 4 ulkopuolista. Kokouksen avasi puheenjohtaja Kauko Mäkelä, jonka jälkeen hänet valittiin kokouksen puheenjohtajaksi ja hän pyysi kokouksen sihteeriksi Tauno Kuutin. Luettiin yhdistyksen toimintakertomus ja yhdistyksen monistettu tilinpäätös, jotka jaettiin jäsenille sekä tilintarkastajien lausunnon perusteella myönnettiin johtokunnalle tili ja vastuuvapaus, jonka jälkeen yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen herra Kauko Mäkelä ja johtokuntaan tulivat lippuäänestyksellä valituiksi rouva Ethel Mäkelä, Martta Kattainen, Sirkka Vuorenmaa, Valentin Kaurela, Lauri Lahtinen ja Niilo Rannikko sekä varalle Ulla Sandholm ja Eero Helminen. Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen tirehtööri Kauno Vahtola ja maatalousteknikko Jaakko Väisälä. Yhdistyksen isännöitsijäksi valittiin Kauko Mäkelä. Yhdistyksen jäsenmaksut päätettiin pysyttää entisellään nim. 500:— kaupunkilaisilta ja 200:— maaseutulaisilta. Yhdistyksen toimihenkilöitten palkkio korotettiin. Yhdistyksen edustajiksi valittiin Niilo Rannikko ja rouva Sirkka Vuorenmaa Suomen kuurojen liiton vuosikokoukseen Mikkeliin. Yhdistyksen sääntökomitean johon olivat kuuluneet Kauko Mäkelä, sisar Aira Kankkunen ja Niilo Rannikko, hyväksyttiin yksimielisesti sääntökomitean yhdistyksen sääntöjen muutosehdotus sekä myöskin Suomen kuurojen liiton sääntömuutos ehdotus hyväksyttiin sellaisenaan joka oli kuurojen lehdessä julkaistu.

Johtokunta valitsi keskuudessaan yhdistyksen varapuheenjohtajaksi Valentin Kaurelan, sihteeriksi Niilo Rannikon, rahastonhoitajaksi rouva Ethel Mäkelän joka myöskin valittiin jäsenkirjuriksi sekä kalustonhoitajaksi Lauri Lahtisen.

TURUN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 10 p:nä Turun Kuurojenkoululla. Saapuvilla oli runsaasti jäseniä. Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi Tauno Väisänen ja pöytäkirjaa piti Erkki Yli-Petäys. Vuosi- ja tilikertomukset hyväksyttiin. Puheenjohtajaksi vuodeksi 1959 valittiin edelleen Urho Lehtimäki. Johtokunnan nykyinen kokoonpano: Varapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja — Elias Savisaari, sihteeri — Sirpa Kostiainen, jäsenkirjuri — Thorleif Heinrichs, muut johtokunnan jäsenet Erkki Yli-Petäys, Tauno Väisänen ja Erkki Keski-Levijoki.

Tilintarkastajat: Pentti Kostiainen ja Tora Savisaari. Huvitoimikunnan puheenjohtajaksi tuli Pentti Kostiainen. Hengellisen toimikunnan muodostavat: Elias Savisaari, Eino Savisaari, Tora Savisaari, Signe Vigrén, Justus Heino ja Edvin Raitanen.

RIIHIMÄEN Kuurojen Yhdistys r.y:n vuosikokous pidettiin helmikuun 1 p:nä 1959 klo 13 E. Murrolla, Kokinmäki 9. — Kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja Martti Salli, lausuen kaikki tervetulleiksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Emil Mattila ja sihteeriksi nti Anneli Laine. — Esitettiin kuluneen vuoden toiminta- ja tilikertomukset jotka hyväksyttiin vastuuvapauksin.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi tuli hra Arvo Leimu, sihteeriksi nti Anneli Laine, varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi hra Martti Salli, sekä muiksi jäseniksi sisar Aili Lehtolainen ja rva Irja Laitikas, varalle hrat Sulo Laitikas ja Armas Kyyrö.

Tilintarkastajiksi edelleen hrat Jarmo Narmala ja Ilmari Valtonen H:linnasta, varalle rva Hilja Kuusela ja hra Veikko Hämäläinen.

KEMIN Kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin Työväentalolla maalisk. 1 p:nä 1959.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Sulo Tyyniaho ja sihteeriksi Martti Hedman. Kokous todettiin laillisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuodelle 1959 valittiin edelleen yksimielisesti Lauri Tapio ja varapuheenjohtajaksi Herman Kangas. Lisäksi johtokuntaan tulivat valituiksi Martti Hedman, Herman Kangas ja Veikko Vettainen, Hellä Penttinen ja varalle Arvo Lassila, Taimi Maisala ja P. Haapaniemi.

Hyväksyttiin tili- ja toimintakertomus sekä johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus. Tilintarkastajiksi valittiin R. Pitkänen ja S. Tyyniaho, varalle A. Nurkkala ja V. Aitto-oja. Suomen kuurojen liiton vuosikokoukseen Mikkeliin valittiin edustajiksi Lauri Tapio ja varalle Martti Hedman. Lopuksi valittiin myös järjestysmiehet joiksi tulivat Kangas ja Hedman. Päätteeksi R. Pitkänen puhui ja näytti elokuvia. Osanottajia oli 44 kuuroa.

TYRVÄÄN Kuurojen yhdistys Heffata ry:n vuosikokous pidettiin helmikuun 8 p:nä. Kuurojen talolla 30 jäsenen läsnä ollessa. Yhdistyksen puheenjohtaja Tauno Kuutti avasi vuosikokouksen selostaen lyhyesti yhdistyksen taloudellista tilannetta ja todeten sen olevan hyvän ja yhdistyksen talon velkataakka on kuluneena vuotena keventynyt enemmän kuin puolella. Hän kiitti jäseniä, papistoa ja tulkkeja avusta ja hyvästä yhteistyöstä. Vuosikokousta johtamaan valittiin hra Lauri Lahtinen Tampereelta ja sihteerinä oli opettaja Kerttu Lomma Sammaljoelta. Pöytäkirjan tarkastajiksi nti Anja Syrjäläinen ja hra Tapio Tirkkonen. Toiminta- ja tilikertomus hyväksyttiin tilintarkastajien lausunnon perusteella.

Valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Tauno Kuutti uudelleen. Johtokuntaan valittiin lippuäänestyksen perusteella seuraavat: Tapio Tirkkonen rahastonhoitaja, Elli Pajunen varapuheenjohtaja, Anja Syrjäläinen sihteeri ja Yrjö Hisso jäsenkirjuri, varalle Juho Santala ja Aarre Sillanaukee.

Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen rvat Ilona Mattila ja Kerttu Lomma sekä varalle Heimo Valtonen ja Antero Gröndahl.

Edustajaksi S.L.Liiton vuosikokoukseen valittiin Tauno Kuutti, varalle Elli Pajunen.

Hyväksyttiin 509.000 markkaan päättyvä talousarvio ja samoin toimintasuunnitelma, siihen otettiin mm. viittomakieli- ja oikeinkirjoituskurssit, esitelmäpäiviä kuukausihartaustilaisuuksia, kirkkopäiviä ja juhannusjuhla.

SÄYNÄTSALON Kuurot r.y:n vuosikokous pidettiin helmik. 15

p:nä 1959 klo 16 Säynätsalon seurojen talolla. Kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja Paavo Hantunen, samalla kiittäen yhdistyksen jäseniä kuluneesta vuodesta. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Taito Toikkanen ja sihteeriksi Liisa Moilanen. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin rva Hilma Poutanen ja hra Eero Ojala, senjälkeen todettiin kokous lailliseksi ja päätösvaltaiseksi. Rva Terttu Ojala luki toimintakertomuksen vuodelta 1958, josta ilmeni, että yhdistys on toiminut kiitettävällä tavalla huolimatta vähäisestä jäsenmäärästään. Tilikertomus vuodelta 1958 kuultiin ja tilintarkastajien lausunto, jota vastaan ei ollut muistuttamista ja havaittiin tulorikkaaksi. Tilikirja hyväksyttiin kiitosmaininnalla. Päätettiin myöntää tili- ja vastuuvapaus vuodelta 1958.

S:salon Kuurot r.y:n puheenjohtajaksi valittiin edelleen v. 1959 hra Paavo Hantunen, sihteeriksi edelleen Terttu Ojala. Rahastonhoitajaksi Taito Toikkanen sekä johtokuntaan Reino Sandholm, Liisa Moilanen, varajäseniksi Orvokki Hantunen ja Eero Ojala. Tilintarkastajiksi edelleen Muisto Rajala ja Kaarlo Vesikukka, varalle Jukka Auvinen. Yhdistyksen pääemännäksi valittiin rva Kerttu Lyytinen ja apulaiseksi rvat Lempi Knaappi ja Lahja Kaartti. Järjestysmiehiksi entiset hrat Martti Kaartti ja Veikko Knaappi. Ompeluseuratoimintaa päätettiin jatkaa. Liittovuosikokouksen edustajaksi Mikkeliin päätettiin lähettää rva Terttu Ojala ja varalle hra Paavo Hantunen. Varsinaisen kokouksen jälkeen tarjosi yhdistys jäsenilleen maukkaat pullakahvit.

TURUN Kuurojen Yhdistyksen Nuorten Kerhon vuosikokouksessa tammikuun 28 päivänä valittiin uudeksi puheenjohtajaksi Erkki Yli-Petäys. Johtokuntaan valittiin Sirpa Kostiainen, Taisto Leino, Annikki Mikkonen ja Sauli Isomäki.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Taisto Leinon, sihteeriksi Sirpa Koistiaisen ja rahastonhoitajaksi Sauli Isomäen.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Nuorten Kerhon vuosikokouksessa valittiin puheenjohtajaksi Veikko Peltonen. Muiksi johtokunnan jäseniksi tulivat Terttu Laukkanen varapuheenjohtaja, Kauko Laukkanen sihteeri, Sirkku Raivio rahastonhoitaja, Kersti Kallio jäsenkirjuri. Varalle V. Tolsa ja A. Mäkilä.

HELSINGIN Kuurojen Naiskerhon vuosikokous pidettiin tammik. 21 p:nä HKY:n huoneistossa Vuoden 1959 puheenjohtajaksi valittiin uudelleen rouva Hilja Ahlbäck yksimielisesti. Johtokuntaan valittiin varapuheenjohtajaksi Lyyli Färdig, sihteeriksi Taimi Putkonen, rahastonhoitajaksi Helmi Tolvanen, Jäsenkirjuriksi Hilkka Hammarlund. Varalle Leena Pohjolainen ja Eva Östman. Tilintarkastajiksi valittiin Ida Mouton ja Solveig Karilas. Varalle Orvokki Saarikko ja Saara Miettinen.

Shakkia

KUOPIOSSA pidetään S.K.S.-L:n shakkimestaruuskilpailut heinäkuun 14—19 p:nä Kuurojen yhdistyksen kesäkodissa. Huom. A ja B-luokan pelaajat! Ottakaa mukaan lakanoita ja peite, koska talolla ei ole riittävästi vuodevaatteita, kuin ainoastaan M-luokan 8—10 pelaajalle. A ja B pelaajat saavat maksaa vain 100 mk vuorokaudelta majoituksestaan. Ottakaa mukaan uimahousut, verryttelypuku, tenniskengät, pyyheliina ym. Osanottajille ja turisteille saunalöylyä heinäk. 13 p:nä ja seuraavana päivänä klo 10 arvotaan ja shakkikilpailut alkavat klo 17.

Huhtikuun tehtävän ratkaisun voitti Kalle Hämäläinen Helsingistä, 1. Le1, Lxe1, 2. d7, h1D, 3. b8R!, Dh7, 4. Rb7+, Dxb7, 5. cxb7, g1D, 6. b8R, Dc5, 7. Rc6+, Dxc6, 8. dxc6, g3, 9. c7, g2, 10. c8R, g1D, 11. Rd6, Dc5, 12. Rb7 Matti! Hauska peli. Seuraavat olivat myös E. Helminen ja V. Kerminen Tampereelta. Arpa ratkaisi K. Hämäläisen hyväksi. Onnittelemme.

KORJAUS: Yli 60 v. Shakkiveteraanien kilpailut pidetään heinäkuun 11 p:nä Kuurojen Kesäkodissa Koivurannalla (Sökö). Huom! ei heinäkuun 4 p:nä.

Shakkiterveisin
Helsingin Kuurojen Shakki.

HELSINGIN Shakkikerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 13 p:nä Kuurojen Yhdistyksellä. Vuoden puheenjohtajaksi valittiin uudelleen E. Putkonen yksimielisesti. Johtokuntaan valittiin varapuheenjohtajana E. Tolsa, sihteerinä Taimi Putkonen, rahastonhoitajana V. Tolsa ja jäsenkirjurina U. Mustamäki. Varalle E. Nordberg ja Pr. Hellström. Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen O. Entelä ja R. Östman varalle T. Rikström ja L. Mikkola.

Suomen Kuurojen Shakkiliiton vuosikokoukseen edustajiksi valittiin E. Putkonen ja V. Tolsa. Varalle E. Tolsa.

Helsingin Kuurojen Shakkikerhon peli-ilta on joka tiistaina ja joka kuun alkupuolella torstaisin Kuurojen Yhdistyksellä. Kaikki jäsenet saapukoot joukolla. Tervetuloa siis! Kerhon puheenjohtajan osoite on Pitäjänmäki, Pitäjänmäentie 23 A 1.

PIETARSAAREN Kuurojen Shakkikerho on pitänyt vuosikokouksensa. Kokouksen avasi puheenjohtaja Arvid Jansson. Asioiden käsittelyn aloitti Anton Hellöre ja sihteerinä toimi Per Björkvik. Vuosi- ja kassatilitys esitettiin ja hyväksyttiin.

Arvid Jansson kieltäytyi ottamasta vastaan puheenjohtajan tehtävää ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Paul Lindberg. Johtokunnan jäseniksi valittiin Arvid Jansson varapuheenjohtaja, Per Björkvik sihteeri, Tyyne Fagerlund rahastonhoitaja ja Ole Sandström. Varajäseniksi tulivat Anton Hellöre ja Isidor Fagerlund, tilintarkastajiksi Johannes Strömsholm ja Yngve Sundell. Rouva Tyyne Fagerlund valittiin kahvilan emännäksi.

Kevätmestaruusturnajaiset: I p. Elmer Norrbäck 7 p., II p. Paul Lindberg 7 p., III p. Arvid Jansson 6 p., Pikaturnaus tullaan järjestämään ja se alkaa helmikuussa. Ensi vuonna shakkikerho täyttää 25 vuotta.

HELSINGIN Shakkikerhon tammikuun pikaturnauksessa saavutettiin M- ja I lk E. Putkonen 13 p, H. Lius 12 p, K. Hämäläinen 11 p, S. Månsson 9 p, Hj. Sandblom 8 p. II. lk. R. Östman 12 p, E. Tolsa 8 ½ p. V. Tolsa 8 ½ p, R. Väisänen 5 p, III lk. M. Landen 4 p, L. Laine 4 p, L. Kannisto 4 p, E. Nordberg 3 p, R. Vendelin 2 p, ja U. Mustamäki 1 p.

Urheilua

KILPAILUKUTSU

SKUL:n alaisia seuroja ja jäseniä kutsutaan osallistumaan

Rata- ja kenttämestaruuskilpailuihin

jotka asianomaisella luvalla järjestetään Vaasassa Hietalahden urheilukentällä tulevan heinäkuun 11—12 p:nä 1959.

Lauantaina ja sunnuntaina klo 9 pikajuoksun koe-eriä.

Lauantaina kello 13.00:
- 200 m
- 100 m naiset
- Kuula
- Kuula, nuoret
- 1.000 m, nuoret
- 800 m
- Korkeus
- Kiekko
- Kiekko, nuoret
- 5.000 m
- Korkeus, naiset
- Pituus

Sunnuntaina kello 14.00:
- Seiväs, nuoret
- Seiväs
- 100 m
- 100 m, nuoret
- Kuula, naiset
- 400 m
- Pituus, nuoret
- Keihäs
- 1.500 m
- Keihäs, nuoret
- Kolmiloikka
- Pituus, naiset
- Viesti 800—400—200—100 m

Nuorten sarjoissa käytetään 5,44 kg kuulaa, 1,5 kg kiekkoa ja 700 g keihästä ja naisten sarjassa 4 kg kuulaa.

Osanottoilmoitukset pyydetään ystävällisesti lähettämään viimeistään kesäkuun 30 p:v mennessä osoitteella Hra Heino Niemelä, Teininkuja, Huutoniemi Vaasa. Urheiluseuran olisi ilmoitettava Niemelälle, milloin kilpailijat saapuvat Vaasaan, jotta järjestyy heti majoitus.

Majoitusta huvimatkailijoille varattaessa on osoitettava herra Teuvo Taimistolle, Käsityöläisk. 6, Palosaari.

Ne nuoret, jotka ovat syntyneet 1938 tahi sen jälkeen, ovat oikeutetut osallistumaan nuorten sarjoihin. Nuorten ikärajoituksista vastaavat urheiluseurat.

Wellakosken illanvietto lauantaina 11 p:nä heinäkuuta kello 19 ja sunnuntaina 12 p:nä heinäkuuta päättäjäisjuhla kello 19 Vaasan kaupungintalon juhlasalissa.

Urheiluterveisin:
Heino Niemelä Simo Vuorimies
puheenjoht. sihteeri.

HUOMIO VAASA! Kai olette lukeneet, että Vaasassa järjestyy jo Suomen kuurojen urheiluliiton mestaruuskilpailut heinäkuun 11 ja 12 p:nä. Siis tervetuloa Vaasaan, jos halua riittää, siis rannikoille ja saaristoon nauttimaan meri-ilmaa. Ruotsista luvassa runsaasti huvimatkailijoita kesäloman ajaksi?!?!

Vaasassakin hyvä illanvietto Suomen kauneimman kaupungin kaupungintalossa. Sekin harvinainen tapaus kuuroille.

Siis taas tervetuloa Pohjanlahden kaupunkiin.

LAPPEENRANNAN »Sisu», Kymenlaakson »Tähti» ja Mikkelin Kuurot Urheilijat mittailevat voimiaan Mikkelissä elokuun 1—2 pv, kolmiseuraottelun merkeissä. Kilpailupaikka ja aika ilmoitetaan lähemmin heinäkuun Kuurojen lehdessä.

M.K.U. seuran 15-vuotisjuhla pidetään kuurojenkoululla 1 pv. klo 18 ja palkintojen jako kuurojentalolla kilpailujen jälkeen klo 17. Aleks Savolainen Kuopiosta on luvannut saapua esitelmöimään. Samoin toivotaan Otto Heiskasta esitelmöimään.

Tervetuloa urheilujuhliimme. Huom. Täällä on samoihin aikoihin maatalousnäyttely joten kannattaa lyödä kaksi kärpästä yhdellä iskulla.

Mikkelin Kuurot Urheilijat.

»KUUROJEN SISU» järjestää juhannusaattona saariretken Saimaalle kestäen 2 vrk. Seuralla on oma S.A. teltta johon sopii 25 henkilöä. Jokaisen otettava mukaan omat eväänsä ja huopa. Kahvitarjoilu seuran hyväksi. Saaressa on tilaisuus harrastaa lentopalloa, nuolenheittoa ja ilmakivääriammuntaa ym. Seuran jäsenillä on käytettävänä 4 moottorivenettä. Kuljetuksen järjestämiseksi pyydetään saareen aikovia tekemään ilmoituksensa kesäk. 15 pv mennessä os. Rouva Alli Leppänen. Suonionk. 13. Lappeenranta. Kokoontumispaikka on kuurojen talolla Suonionk. 13. Lähtö saareen klo 16.

Tervetuloa kaikki kuurot viettämään hauskaa Juhannusta.

MIKKELIN Kuurot Urheilijat r.y:n vuosikokous pidettiin 11. 1. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin ja vastuuvapaus myönnettiin. Seuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen Pertti Pärnänen ja johtokuntaan varapuheenjohtajana Mikko Häyrinen sihteerinä Hannu Suuronen, rahaston- ja kalustonhoitajana Pentti Kakriainen ja Toini Hakonen. Varalle Riitta Pärnänen ja Raimo Kiili. Tilintarkastajiksi Pentti Turkki ja Pentti Himanen. Pääemännäksi Riitta Pärnänen. Edustajaksi SKUL:n vuosikokoukseen valittiin Pertti Pärnänen, varalle Mikko Häyrinen.

VAASAN Wellaksen vuosikokouksessa esitettiin vuosikertomus ja tilit, jotka hyväksyttiin. Valittiin urheiluseuran puheenjohtajaksi Heino Niemelä edelleen ja uudeksi sihteeriksi Simo Vuorimies, varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Bror-Erik Södergård, kalustonhoitajaksi Alf Södergård, Teuvo Taimisto, Saima Södergård ja Ethel Tarvonen, varalle Erkki Tuliniemi, Erkki Laakso ja Kaarina Palomäki.

Valittiin tilintarkastajiksi Viljo Laitinen ja Veikko Eloranta, varalle Arvo Koskela ja Tyyne Lämsä. Määrättiin seuran jäsenmaksuksi miehiltä 200 mk ja naisilta 150 mk.

Suomen Kuurojen Urheiluliiton vuosikokoukseen valittiin edustajaksi Heino Niemelä, varalle B-E. Södergård.

Huvitoimikuntaan valittiin Erkki Laakso, Kaarina Palomäki, Ethel Tarvonen Sirkka Hallinen ja B-E. Södergård.

PIETARSAAREN Kuurojen Urheiluseura piti vuosikokouksensa tammikuun 18 p:nä. Puhetta johti Alf Bjong ja Anton Hellöre toimi sihteerinä. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin.

Puheenjohtajaksi kuluvaksi vuodeksi valittiin Alf Bjong. Muut johtokunnan jäsenet ovat seuraavat: Ole Sandström varapuheenjohtaja, Per Björkvik sihteeri, Paul Lindberg rahastonhoitaja ja Astrid Sandström. Varajäsenet Anton Hellöre ja Yngve Sundell. Tilintarkastajat Isidor Fagerlund ja Arvid Jansson. Varalla Aina Hell-

öre. Asiamieheksi valittiin Per Björkvik ja kahvilan emännäksi nti Astrid Sandström.

Talven aikana tullaan järjestämään hiihtokilpailut jäsenille.

Merkkipäiviä

KULTAHÄITÄÄN viettävät kesäkuun 19 p:nä *Karl Henrik* ja *Sigrid Emilia Virmavirta* Turussa.

50 VUOTTA täyttää kesäkuun 21 p:nä herra *Viljam Holopainen* Helsingissä.

60 VUOTTA täyttää heinäkuun 8 p:nä rouva *Saimi Hällberg* Helsingissä.

60 VUOTTA täyttää heinäkuun 8 p:nä rouva *Olga Sulander* Helsingissä.

60 VUOTTA täyttää heinäkuun 8 p:nä herra *Salomo Kaavi* Turussa.

50 VUOTTA täyttää heinäkuun 12 p:nä rouva *Aura Ahlbäck* Helsingissä.

50 VUOTTA täyttää heinäk. 20 p:nä ruova *Elina Heiskanen* Kotkassa.

Kokouksia

SEINÄJOEN Kuurojen yhdistys kutsuu kuuroja juhannuksen viettoon Kuortaneelle Evert Viitalan taloon, jolloin on myös Pohjalaisten Kuurojen kesäjuhlat. Hauskaa ohjelmaa, leikkiä, kilpailuja, erilaisia pelejä. Häijyt tulevat näyttämään mahtiaan. Tilaisuus uintiin ja souteluun. Aattoiltana klo 18 on lipunnosto. Kokko poltetaan rannassa keskiyöllä. Seuraavana päivänä jatketaan hauskaa yhdessäoloa. Majoitus järjestetään, mutta pyydetään varaamaan mukaan huopa ja lakana, jos on mahdollista. Viitala sijaitsee Kuortaneen järven länsirannalla. Lähimmät asemat, Alavudella, Lapualla ja Seinäjoella, joista kaikista on hyvä autoyhteys Kuortaneelle.

TYRVÄÄN Kuurojen yhdistys järjestää juhannusvalvojaiset 19 p:nä kesäkuuta Tyrvään seurakunnan leirimajassa Houhajärvellä. Alkaa klo 19. Ohjelmassa mm laulua, leikkiä pelejä ym. Tervetuloa!

IMATRAN Kuurot järjestävät kesäjuhlan Imatrankoskella Voimalaitoksen ruokalassa kesäkuun 27 p:nä klo 19. Hyvää ohjelmaa, tervetuloa kaikki kuurot läheltä ja kaukaa.

KUUROJEN SEURAKUNTAPÄIVÄT pidetään tänä kesänä 27—30 p. kesäkuuta Valkealan Kristillisellä Kansanopistolla Selänpäässä. Junalippu on ostettava Selänpään asemalle, jonne on noin 1/2 tunnin junamatka Kouvolasta Mikkeliin päin. Lähtekää matkalle virkistymään. Avustuksia annetaan matka- ja ruokakustannuksiin. Ilmoittakaa tulostanne 21 p:ään kesäk. mennessä osoitteella: Veikko Väätäinen, Mikkeli, Porrassalmenk. 3.

HENGELLISET suvijuhlat pidetään sunnunt. 5 p:nä heinäk. Korkeakoskella (as). Ylä-Voimalassa monipuolisella ohjelmalla. Puhuu A. Voimala ym. Tulkki lupautunut tulemaan. Varsinainen ohjelma alkaa 12.30, että pohjoisesta päin junalla tulevat ehtivät. Ollaan junilla vastassa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa. »Joka janoaa hän tulkoon ja ottakoon elämän vettä lahjaksi».

Kauempaa tuleville järjestetään majoitus.

NIKKARILAN Kuurojen Talouskoulun toverikunnan kesäjuhla vietetään heinäkuun 5 päivänä kuurojen kirkkopäivien merkeissä. Toivotaan, että kuurojen omat papit saadaan juhlille.

Kuurot läheltä ja kauempaa tervetulleita.

Nikkarilan Kuurojen Talouskoulun Toverikunta.

RIIHIMÄEN Kuurojen yhdistys r.y. toimeenpanee kesäjuhlat heinäkuun 5 päivä 1959, klo 12, Rajamäellä, Aino Grönroosin luona, os: 11 piiri, Rajamäki, Tervetuloa.

VAKKA-SUOMEN Kuurojen Kerho järjestää arvokas- ja vaihtelevaohjelmallisen 10-vuotisjuhlan lauantaina heinäkuun 18 p:nä, alkaen klo 19 Niinikankaan talossa Piuhassa. Puhujiksi odotetaan toimittaja ja rouva Pitkästä Helsingistä.

KAINUUN Kuurojen Yhdistys järjestää 15-vuotisjuhlan ja esitelmäpäivät elokuun 8—9 p:nä Kajaanin keskuskansakoululla Väinämöisenkadun loppupäässä. Toimittaja Rurik Pitkänen ja toivottavasti joku toinenkin puhuja tulevat esitelmöimään. Hyvä ohjelmä, mm. elokuvaesitys viime kesänä pidetystä Pohjoismaisesta nuorisoleiristä. Voileipä- ja kahvitarjoilua. Tervetuloa 15-vuotisjuhlille ja esitelmäpäiville Kainuuseen.

15-vuotisjuhla alkaa 8 p:nä klo 18 ja esitelmäpäivä 9 p:nä klo 12.

TURUN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään syyskuun 19 — 20 päivinä Turun Kuurojen koululla. Puhujiksi pyydetty rouva Katri Pitkänen Helsingistä ja Aleksi Savolainen Kuopiosta.

RIIHIMÄEN Kuurojen Yhdistys r.y:n esitelmäpäivät pidetään marraskuun 14—15 p:nä, ohjelmasta ilmoitetaan myöhemmin.

TYÖTÄ TARJOTAAN

NAINEN saa paikan yhden miehen talouden hoitajana (lapsi saa olla) 2 lehmää. Vain kesäloman ajaksi. Kaunis paikka Tornionjoen varrella Ruotsin rajalla. Vastaukset osoitteella Kalle Ylitulkkila, Korpikylän pys. Aavasaksan rata.

KUURO TYTTÖ
saa heti paikan oppilaana kirjapainossamme sitomo-osastolla.
Oy SURBUS AB
Aleksanterink. 12, Helsinki.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

64. vuosikerta 1959

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Lempäälä, Toutonen

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 7 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1959 kotimaassa ja Pohjoismaissa 600:—, ulkomaille 700:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

KUUROJEN MAAILMANKONGRESSI 22—26. 8.

Kuivin askelin sadepäivienkin yli

NOKIAn pitävät kumisaappaat ovat paras suoja kesänkin kosteutta vastaan. Kesän retkillä kalarannoilla, marjametsissä tai peltojen pientareilla pysyvät jalkanne aina kuivina kätevissä kumisaappaissa.

NOKIA

Suomen Kumitehdas Osakeyhtiö

ADRESSI ON ARVOKAS MUISTO

Oma liittonne on painattanut aistikkaita

Onnittelu- ja Suruadresseja

Käyttäkää niitä!

Hinta vain 300 mk kpl.

Niitä saatte asiamiehiltä yhdistyksissä ja suoraan toimistostamme

Myyjille 20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

Tilatkaa vuodeksi 1959 —

Prenumerera för år 1959 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 64 — 63 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Neuvottelukunta:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Jarmo Narmala, Sirpa Kostiainen, Soile Salonen.

Tilaushinnat:
600:— koko vuodelta. Ulkomaille 700:—. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun »Kuurojen Joulun» ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 300 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Rådkommitte:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Jarmo Narmala, Sirpa Kostiainen, Soile Salonen.

Prenumerationspris:
500:— för hela året utan julpublikation. Till utlandet 600:—. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållsskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 300 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri - red.sekreterare

ULLA-BIRGITTA LAINE
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1959